

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

Съгласно люксембургското право няма специални вещни права които по смисъла на този въпрос могат да „възникнат“ в резултат на наследяване. Въпреки това има вещни права, които могат да бъдат включени в наследство, или с други думи, които могат да бъдат *прехвърлени* в резултат на смърт.

Към тях спадат следните: право на собственост по смисъла на член 544 и следващите от Гражданския кодекс (*Code civil*) и сервитутни права или сервитути по смисъла на член 637 и следващите от същия кодекс.

Правото на собственост съгласно определението в член 544 от Гражданския кодекс е правото на използване и владееене на имущество, при условие че то не се използва по забранен от закона или от наредба начин, или по начин, който води до смущение, надхвърлящо нормалните съседски дразги, и нарушава баланса между равностойни права. Съгласно член 546 от Гражданския кодекс правото на собственост върху имущество, независимо дали е движимо или недвижимо, дава право на собственика върху всичко произведено от това имуществото, и върху всичко, което е свързано по естествен или по изкуствен начин с имуществото (право на собственост по приращение). Съгласно член 711 от Гражданския кодекс правото на собственост върху имущество може да бъде придобито и прехвърлено по наследство.

Що се отнася до **сервитутните права**, в член 637 от Гражданския кодекс те се определят като тежест, наложена върху дадено имущество във връзка с използването на и ползата от имущество, принадлежащо на друг собственик. Съгласно член 639 от Гражданския кодекс сервитутно право може да произтича от естественото положение на имуществото (вж. член 640 и следващите от Гражданския кодекс), от наложени по закон задължения (вж. член 649 от Гражданския кодекс) или от споразумения между собственици (вж. член 686 и следващите от Гражданския кодекс). По отношение на последната категория сервитутни права собствениците могат по принцип да учредят сервитутни права, които считат за подходящи, върху своето имущество или в полза на своето имущество, при условие обаче че установените услуги не се налагат върху лице или в полза на лице, а само върху земя и за земя, и при условие че тези услуги не противоречат по какъвто и да е начин на общественения ред (член 686, параграф 1 от Гражданския кодекс). Съгласно тези правила сервитутни права могат да бъдат учредени за използването на сгради или земя (член 687, параграф 1). Освен това те могат да бъдат непрекъснати (продължително използване без необходимост от човешка намеса, например водопроводни тръби, канализация, изгледи и др.) или прекъснати (които се нуждаят от човешка намеса, за да бъдат упражнявани, например права на преминаване, права на дренаж и др.; вж. член 688, параграф 1 от Гражданския кодекс).

Следва да се отбележи, че сервитутите могат да бъдат видими — тези, обявени чрез външни структури, или невидими — тези, за които няма външни признаци за тяхното съществуване (член 691, параграф 1 от Гражданския кодекс). Продължителни и видими сервитути могат да бъдат придобити с документ или в резултат на владееене над 30 години (член 690 от Гражданския кодекс), като се има предвид, че непрекъснатите и невидими сервитути, както и прекъснатите сервитути, били те видими или невидими, могат да бъдат учредени само с документ (член 691, параграф 1 от Гражданския кодекс). Сервитутът се погасява, когато земята, по отношение на която се упражнява, и земята, чрез която се упражнява, принадлежат на едно и също лице (член 705 от Гражданския кодекс).

За изчерпателност следва да се посочат и следните вещни права, по отношение на които се прилагат специални правила, когато лицето, което се е възползвало от тях през живота си, е починало.

Съгласно член 617 от Гражданския кодекс **плодоползването** се погасява със смъртта по естествени причини на плодоползвателя и когато двете права, на плодоползвател и на собственик, се притежават от едно и също лице. Вторият случай възниква, наред с другото, когато плодоползвателят получава вследствие на смърт право на собственост върху имущество, върху което има правото на плодоползване. Същността на плодоползването се определя в член 578 и следващите от Гражданския кодекс като правото да се използва имущество, притежание на друго лице, по същия начин, както от собственика, като обаче плодоползвателят носи отговорност за запазването на състоянието на имуществото. Плодоползване може да бъде учредено по закон или по волята на човек, може да бъде непосредствено, ограничено във времето или подлежащо на определени условия и може да обхваща всякакъв вид движимо или недвижимо имущество.

Последно, **вещните права**, включващи **права на ползване и обитаване**, посочени в член 625 и следващите от Гражданския кодекс, се погасяват по същия начин като плодоползването.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Във Великото херцогство съществува „регистър на недвижимото имущество“, т.е. ипотечни служби (*bureaux de la conservation des hypothèques*), в които в съответствие с член 1 от изменения Закон от 25 септември 1905 г. за вписването на вещни права върху недвижими имоти (*loi modifiée sur la transcription des droits réels immobiliers du 25 septembre 1905*) се вписват всички документи за пожизнени възмездни или безвъзмездни сделки, с които се прехвърлят вещни права върху недвижими имоти, различни от привилегиите и ипотеките. Вписването по този начин на тези документи е задължително, тъй като то прави въпросните права обвързващи за трети страни (вж. член 11 от горепосочения закон). Съгласно люксембургската съдебна практика терминът „права върху недвижими имоти“, използван в член 1 от въпросния закон, включва също така поземлени сервитути (районен съд на Дикирх (*Tribunal d'arrondissement*), 17 февруари 1937 г.).

Следва да се отбележи, че за целите на вписването се приемат само съдебни решения, автентични актове и административни актове.

В случай на *наследяване* посоченото в точка 1 вещно право, което може да включва част от наследственото имущество, се прехвърля в съответствие с Гражданския кодекс.

По-специално съгласно член 724, параграфи 1 и 2 от Гражданския кодекс цялото имущество на починалия се прехвърля на неговите законни наследници просто като резултат от откриването на наследството. Тези наследници могат да упражняват правата и да поемат делата на починалия от момента на неговата смърт.

В случая, посочен в член 1004 от Гражданския кодекс относно универсалния наследник — т.е. лицето, на което завещателят предоставя чрез завещателно разпореждане цялото имущество, което оставя след смъртта си (вж. член 1003 от Гражданския кодекс), последният трябва да поиска от наследниците, за които съгласно закона за запазената и разполагаемата част при наследяване е запазена част от имуществото, да предадат

имуществото, включено в завещанието. Съгласно член 1005 от Гражданския кодекс универсалният наследник ще използва имота, включен в завещанието, считано от датата на смъртта, ако искането за предаване е предявено в срок от една година от тази дата. В противен случай използването ще започне едва от датата на молбата до съда или от датата, на която предаването ще бъде извършено доброволно. Когато при смъртта на завещателя той няма наследници, на които по право се пада запазена част от имуществото, универсалният наследник ще получи автоматично имуществото при смъртта на завещателя, без да трябва да подава искане за неговото предаване (член 1006 от Гражданския кодекс). На последно място, в случая, посочен в член 1006 от Гражданския кодекс, ако завещанието е саморъчно или запечатано, универсалният наследник трябва да бъде въведен във владение със заповед на председателя на първоинстанционния съд (*tribunal de première instance*) на района, в който е открито наследството.

Ако в наследството са включени един или повече недвижими имоти, е необходимо те да бъдат прехвърлени след смъртта, което ще се извърши въз основа на декларацията за наследство, която се представя от наследниците пред Службата на кадастъра, имотния регистър и недвижимите имоти (*administration de l'enregistrement et des domaines*). След това последната представя копие от декларацията в Службата по кадастър и топография (*administration du cadastre et de la topographie*) (вж. края на член 10 от изменения Закон от 25 юли 2002 г. за реорганизацията на Службата по кадастър и топография (*loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie*)).

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Моля, вж. отговора на предишния въпрос.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Да. Налице са разпоредби в Закона от 14 юни 2015 г. за изпълнение на Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство и за изменение на а) изменения Закон от 25 септември 1905 г. за вписването на вещни права върху недвижими имоти и б) на новия Граждански процесуален кодекс (*loi du 14 juin 2015 relative à la mise en application du règlement (UE) n° 650/2012 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2012 relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions, et l'acceptation et l'exécution des actes authentiques en matière de successions et à la création d'un certificat successoral européen et modifiant a) la loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers et b) le Nouveau Code de procédure civile*).

Член 1 от този закон гласи следното: „По силата на Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство компетентни да извършат адаптирането на вещни права върху недвижими имоти, посочено в член 31 от въпросния регламент, са нотариуси, назначени със заповед на Великия херцог. Посоченото в първия параграф адаптиране се извършва не по-късно от датата, на която имуществото, обхванато от вещното право, посочено в член 31 от Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение, се прехвърля безвъзмездно между живи (*inter vivos*) или подлежи на разглеждане“.

Освен това посоченият закон изменя член 1, параграф 2 от изменения Закон от 25 септември 1905 г. за вписването на вещни права върху недвижими имоти, като добавя нотариалните актове, с които се адаптират права върху чуждестранен недвижим имот, към актовете, с които се прехвърлят права върху недвижим имот, посочен в тях, които трябва бъдат вписани в ипотечната служба на района, в който се намира имотът. Последна актуализация: 16/05/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.